

ikke, om det er på grund af forhandlingerne, men i hvert fald er der sket det, at skatterne i kommunerne og amterne er blevet sat op – at den enkelte borger, når han eller hun modtager sit skattekort, opdager, at skattetrykket faktisk er uændret.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Hækkerup allerede på det her tidlige tidspunkt i debatten: Er det meningen, at de uahæmmede stigninger i de kommunale og amtskommunale skatter, som har fundet sted i langt de fleste kommuner – ikke alle, men langt de fleste – bare skal fortsætte, eller er regeringen og Socialdemokratiet for en gangs skyld indstillet på, at nu skal man altså til at prøve at holde igen?

Jeg tror, det kommer til et voldsomt opgør mellem Folketinget og befolkningen om, at de løfter, der blev givet om en samlet nedgang i skatterne, faktisk overhovedet ikke er blevet overholdt.

Nu har skattereformen kørt i 3 år. Jeg har stadig væk 63 eller 64 pct. i samlet skattetræk, når vi lægger arbejdsmarkedsbidraget og den almindelige trækprocent sammen. Jeg har ikke set noget til den skattnedsættelse, selv om der blev sagt, at specielt de højeste indkomster, som jeg hører til, det vedkender jeg mig, skulle have nedgang i skatten.

Jeg synes, det er et problem for Socialdemokratiet med den skattereform, og vi er nødt til at nævne den i debatten i dag, for man kan ikke komme uden om at give en bare nogenlunde rimelig forklaring på, at man flytter skatten fra det ene sted til det andet.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Villy Søvnald, der vender tilbage til pladsgarantien og spørger, om ikke Socialdemokratiet har opgivet den pladsgaranti, som regeringen har lovet ved sin tiltrædelse.

Jeg vil godt sige, at det har vi ikke. Vi er ikke løbet fra det, regeringen lovede. Men lad mig erindre om, at forudsætningerne for regeringens udspil var den aftale, der blev indgået i juni 1993 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, hvor der står, at regeringen og Kommunernes Landsforening henstiller, at kommunerne giver forældrene garanti for opnåelse af en heltidsplads, når der senere opstår behov herfor.

På baggrund af det sagde statsministeren i sin åbningstale i oktober 1993:

»Sigtet er, at de familier, der ønsker det, kan få et pasningsstilbud senest 12 måneder efter barnets fødsel. Målet er, at vi kan nå en sådan garanti inden udgangen af 1995.«

Det har vi også arbejdet på. Det har kommunerne også arbejdet på. Vi er nået et meget langt stykke ad vejen. Hvis ikke der var sket den kraftige udbygning på daginstitutionsområdet, ville der i dag stå omkring 60.000 på ventelister.

Så den fremstilling, SF giver af, at der er givet et løfte om, at der skulle være en pasningsgaranti ved udgangen af 1995, er forkert. Den fremstilling, SF giver af, at der ikke er arbejdet på sagen, er brandhamrende forkert. Det er så usagligt at fremstille det på den måde, og det er selvfølgelig klart, at når den slags ligger til grund, er vi nødt til at tage afstand fra det dagsordensforslag, der er fremsat.

Så vil jeg inden for den korte tid, jeg har til rådighed, også kommentere hr. Poul Nødgaards udsagn. Han spørger om skattereformen og siger, at det specielt var de højeste skatter, der skulle gå ned. Nej, det var det ikke, og det ligger der heller ikke i skattereformen. Bruttoskatten er arbejdsmarkedsbidraget, der netop rammer de højeste indkomster tungest.

Og lad mig så sige om det, at det er lykkedes, når man regner det igennem, at få en sænkning af skattetrykket. Jeg vil også godt sige, at for os er det vigtigste ikke at få reduceret skattetrykket. For os er det vigtigste at få afdraget statens gæld. Den danske stat skylder 800 mia. kr. bort. Vi betaler 62 mia. kr. i år på finansloven i renter på den gæld. Den skal væk.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne have lov til at sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Klaus Hækkerup, sådan stille og roligt og uden unødvendige armbevægelser, at den udlægning, hr. Klaus Hækkerup gav af statsministerens løfte til børnefamilierne om, at der vil blive en pasningsgaranti i løbet af 1995, den udlægning, hvor hr. Klaus Hækkerup siger, at sigtet er . . . – hr. Klaus Hækkerup må undskyldte, men jeg tror godt nok, man skal være højtuddannet socialdemokrat for at se forskellen på det, statsministeren sagde, og det, hr. Klaus Hækkerup siger nu. Jeg er ret overbevist om, at den almindelige befolkning helt klart har opfattet det som et løfte om en pasningsgaranti, og jeg tror altså godt nok kun, det er i hovederne på højtuddannede